

Sygn. akt I C 2484/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa Miejskiego Zakładu (...) Sp. z o.o.

przeciwko W. J.

o zapłatę kwoty 515,67 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Miejski Zakład (...) Sp. z o.o. wniosła pozew przeciwko W. J. o zapłatę kwoty 662,63 zł, z odsetkami ustawowymi, podając w uzasadnieniu, że strony łączyła umowa o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody, odbioru ścieków, wywozu nieczystości stałych, zawarta poprzez czynności konkludentne.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił nieistnienie zobowiązania, brak legitymacji procesowej biernej. Zaprzeczył, aby do zawarcia umowy doszło przez czynności konkludentne. Podniósł, że nie mieszkał pod wskazanym adresem.

Pismem z dnia 27.10.2016r. powód cofnął pozew przeciwko W. J. w części, tj. co do kwoty 146,96 zł, ze zrzeczeniem się roszczenia, podając w uzasadnieniu, że w okresie od 12.03.2013r. do 30.08.2013r., kiedy to pozwany mieszkał w przedmiotowym lokalu z matką, wynosi 50% z 260,38 zł, natomiast w pozostałym okresie – 100%, gdyż mieszkał tam sam. Zgodnie z takim rozliczeniem, dług pozwanego wynosi 515,67 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 października 2006r. powód zawarł z G. J. (matką pozwanego) umowę o świadczenie usług komunalnych zakresie dostawy wody, odbioru ścieków, wywozu nieczystości stałych, na podstawie której G. J., jako usługobiorca i użytkownik lokalu położonego w P. przy ul. (...), zobowiązała się m.in. do regulowania należności za usługi komunalne w wysokości i terminie wskazanym w umowie (§ 9, 10, 11).

Dowód: umowa - karta 8-10.

Powód wystawił na nazwisko G. J. następujące faktury za usługi, objęte w.w. umową:

w dniu 30.08.2013r. – za usługi świadczone w okresie od 12.03.2013r. do 31.08.2013r., w 260,38 zł;

w dniu 25.02.2014r. – za usługi świadczone w lutym 2014r., w kwocie 94,09 zł;

w dniu 26.08.2014r. – za usługi świadczone w sierpniu 2014r., w kwocie 45,99 zł;

w dniu 24.03.2015r., za usługi świadczone w marcu 2015r., w kwocie 77,14 zł;

w dniu 22.02.2016r., za usługi świadczone w lutym 2016r., w kwocie 185,03 zł.

Pismem z 11 kwietnia 2016r. strona powodowa wezwała G. J. oraz pozwanego, na adres wskazany w umowie, do zapłaty kwoty 662,63 zł.

Dochód: faktury – karty 11-13, 15-16; wezwanie do zapłaty - karta 17 z potwierdzeniem odbioru – karta 47.

Pozwany był zameldowany na pobyt stały pod adresem wskazanym w umowie w okresie od 18.10.2011r. do 2.11.2014r. W tym czasie, w okresie od 4 lipca 2014r. do 3 stycznia 2015r. był osadzony w Zakładzie Karnym w K..

G. J. w okresie od listopada 2013r. przebywała w O. w P., do śmierci w dniu 13 sierpnia 2016r.

Dowód: zaświadczenie z dn. 19.07.2016r. – karta 28; świadectwo zwolnienia – karta 29; pismo Kierownika (...) karta 33; odpis skrócony aktu zgonu – karta 44.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego (art. 471 kc). Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej (tj. powstania szkody, w postaci uszczerbku majątkowego, spowodowanej niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika, oraz istnienia związku przyczynowego), w świetle art. 6 k.c., spoczywa na wierzycielu, jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne (wyrok SA w Lublinie z dnia 19 lutego 2013 r., I ACa 717/12, LEX nr 1314796). Musi on zatem udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia.

Ciężar udowodnienia spełnienia świadczenia zapłaty spoczywa na dłużniku, jednakże to strona powodowa, domagając się od pozwanego zapłaty, z tytułu umowy, powinna była w pierwszej kolejności udowodnić, że strony łączyła umowa o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody do lokalu mieszkalnego, położonego w P. przy ul. (...), odbioru ścieków i wywozu nieczystości stałych, w okresie objętym dołączonymi do pozwu fakturami oraz wysokość roszczenia i termin wymagalności (art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc i art. 471 kc). W rozpoznawanej sprawie powód nie wykazał powyższych okoliczności, w tym, aby łączyła go z pozwanym W. J. umowa o świadczenie usług komunalnych, na podstawie której wywodzi swoje roszczenie, co uniemożliwiało uwzględnienie powództwa.

Strony, zawierające umowę, mogą ułożyć stosunek według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego (art. 353¹ k.c.), że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli) (art. 60 k.c.) oraz że oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (art. 65 § 1 i 2 k.c.). Czynność prawna jest dokonana przez fakty konkludentne, jeżeli wyrażają one niewątpliwą treść oświadczenia woli. Aby oznaczone zachowanie się uznać za oświadczenie woli musi ono w świetle dyrektyw wykładni oświadczeń woli, wynikających z art. 65 kc, wskazywać na zamiar wywołania określonych skutków prawnych (por. wyrok SN z dnia 19.08.2015r., II PK 218/14, LEX nr 1797090; wyrok SA w Szczecinie z dnia 18.02.2016r., I ACa 904/15, LEX nr 2047208).

Sam fakt, że pozwany W. J. przebywał w przedmiotowym lokalu i korzystał z wody, nie oznacza, że w sposób dorozumiany – jak chciał powód – zobowiązał się pokrywać koszty dostawy wody i odbioru ścieków. Został o tym poinformowany przez powoda już niejako po fakcie - dopiero w wezwaniu do zapłaty z kwietnia 2016r., które obejmuje okres, wskazany w dołączonych fakturach. Wcześniej nie przedstawiono mu warunków umowy ani postanowień, decydujących o zakresie jego odpowiedzialności solidarnej z matką G. J., która to zawarła z powodem stosowną umowę.

Skoro pozwany nie był zobowiązany na podstawie jakiejkolwiek umowy, zawartej z powodem, do zapłaty wynagrodzenia za usługi, świadczone w spornym okresie, a zarazem nie był właścicielem nieruchomości, do której woda była dostarczana, brak było jakichkolwiek podstaw prawnych do obciążenia go obowiązkiem zapłaty w podanej kwocie, i w konsekwencji do uwzględnienia powództwa (art. 471 kc w zw. z 353 § 1 kc i art. 555 kc i art. 535 kc).